

HOCKEYSTER MARILYN AGLIOTTI

'WORD JE EIGEN HELD'

Elk vrouwenhockeyteam op topniveau kent één of meerdere lesbische speelsters. En toch gaat de hockeywereld er krampachtig mee om. Volgens **Marilyn Agliotti** (31), winnares van olympisch goud, is het tijd voor verandering.

"Ik groeide op in Zuid-Afrika en speel al hockey vanaf mijn twaalfde. Sinds m'n zestiende voel ik me aangetrokken tot vrouwen. Ik had wel vriendinnen, maar moest mijn lesbische gevoelens verstoppen. Zelfs mijn ouders wisten het niet. In 2001 verhuisde ik naar Nederland en werd ik verliefd op mijn huidige vrouw Veronique. Vanaf 2007 kom ik als rechtsbuiten voor Oranje uit. Mijn hoogtepunt tot nu toe is de gouden medaille in Beijing. En ik wil ook olympisch goud in Londen.

Iedereen mag weten dat ik van een vrouw houd. Ik ben wie ik ben: gelukkig, blij en sterk. Ik vind het geen probleem om mijn verhaal te vertellen, want ik wil alles in mijn leven kunnen delen. Wát ik ben is minder belangrijk dan wie ik ben. Je leven is zo veel meer dan de angst dat anderen over je praten en oordelen. Niemand hoeft zijn of haar oprechte gevoelens te verbergen. Praat erover, laat je zien. Daarmee groeit het begrip. Ik wil heel graag een rolmodel zijn, niet omdat ik homoseksueel ben, maar omdat ik sta voor openheid om te zijn wie je bent! Binnen het Nederlands vrouwenteam kan ik zijn wie ik ben. Homoseksualiteit is daar bespreekbaar. Ondanks dat komen speelsters er niet makkelijk mee naar buiten. Dat vind ik zo zonde. Waarom zou je je onderwerpen aan het nog steeds heersende imago van een happy en succesvol gezin met een labrador en Volvo? De hockeywereld legt hoge verwachtingen op. Gevoelens die daarvan afwijken, horen er zeker niet bij.

'De hockeywereld heeft er vrede mee dat er lesbische speelsters zijn, zolang ze op de achtergrond blijven'

Naar mijn mening heeft de hockeywereld er vrede mee dat er lesbische speelsters zijn, zolang ze op de achtergrond blijven. Door er stilzwijgend mee om te gaan, gaat het aan iedereen voorbij. Misschien komt dit voort uit de angst om een stigma te krijgen. Hier zouden we verandering in kunnen brengen. De machowereld van het herenhockey kent een nog veel hogere drempel. Ik denk dat het nog heel lang duurt voordat de eerste man daar uit de kast komt. Ik ben benieuwd wie als eerste 'de ballen' heeft om openlijk uit te komen voor zijn liefde voor een man. Herenhockey en homogevoelens zijn nu nog een onmogelijke combinatie. Ik ken niet één mannelijke tophockeyer die homo is.

Weet je wat mijn 'drive' is bij dit thema? Het besef dat een mensenleven zó verschrikkelijk kort is. Zeventig jaar stelt helemaal niks voor. Realiseer jezelf eens even hoe miniem het moment is waarop je liefde en geluk kunt voelen en ervaren... Vanuit dit inzicht is het toch absurd als iemand zijn of haar diepste gevoelens onderdrukt. Waarom zou je? Voordat je het weet, lig je op je sterfbed en is het te laat. Leef nu en straal ten diepste uit wie je bent. Het maakt niet uit met wie je het leven deelt. Durf te zijn wie je bent. Als iedereen vanuit deze houding leeft, groeit de interesse en het begrip voor elkaar vanzelf.

De hockeywereld wint juist meer met de weg van diversiteit. Hoe gevarieerder het team, des te meer mogelijkheden het heeft om sportief te scoren. Oranje wil altijd goud, maar als we allemaal hetzelfde moeten zijn, worden we daar niet sterker van. Juist als spelers en speelsters vanuit eigen kracht kunnen stralen, ontstaat er meer creativiteit en beweging. Dan spelen we altijd vernieuwend hockey en blijven we aan de top.

Word je eigen held. Wees trots op jezelf en de dingen die je doet. Deel het met elkaar. We kunnen elkaar niet begrijpen als we niet delen. In onze wereld ontstaan grote problemen omdat groepen en mensen elkaar niet begrijpen. Wat is nou mooier dan de ander ontdekken, ervan leren en daardoor beter begrijpen?"

H

